

POSTANOWIENIE

Dnia 14 kwietnia 2014 roku

Sąd Okręgowy w Tarnowie Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSR del. Jacek Liszka

po rozpoznaniu w dniu 14 kwietnia 2014 roku w Tarnowie na posiedzeniu niejawnym

sprawy z odwołania A. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 25 lutego 2014 roku znak: (...)

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

postanawia:

odrzuć odwołanie.

UZASADNIENIE

Zaskarżoną decyzją z dnia 25 lutego 2014 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. odmówił A. B. przyznania renty z tytułu niezdolności do pracy z uwagi na brak wymaganego 5-cio letniego okresu składkowego i nieskładkowego, a także z uwagi na fakt, że niezdolność do pracy powstała po upływie 18 miesięcy od zaprzestania pobierania zasiłku dla bezrobotnych. Podstawą takiego rozstrzygnięcia było orzeczenie lekarza orzecznika ZUS z dnia 4 lutego 2014 roku ustalające, że ubezpieczona jest częściowo niezdolna do pracy do 31 stycznia 2015 roku, a niezdolność powstała od daty złożenia wniosku o rentę tj. od 7 listopada 2013 roku.

Od tego orzeczenia odwołująca się nie wniosła w przewidzianym terminie sprzeciwu do komisji lekarskiej, pomimo stosownego pouczenia w tym zakresie.

Sąd rozważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 477⁹ § 3¹ kpc Sąd odrzuci odwołanie w sprawie o świadczenie z ubezpieczeń społecznych, do którego prawo jest uzależnione od stwierdzenia niezdolności do pracy lub niezdolności do samodzielnej egzystencji, a podstawę do wydania decyzji stanowi orzeczenie lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, jeżeli osoba zainteresowana nie wniosła sprzeciwu od tego orzeczenia do komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych i odwołanie jest oparte wyłącznie na zarzutach dotyczących tego orzeczenia.

Orzeczeniem z dnia 4 lutego 2014 roku Lekarz Orzecznik Oddziału ustalił, iż A. B. jest częściowo niezdolna do pracy do 31 stycznia 2015 roku, za datę powstania niezdolności przyjął datę złożenia wniosku tj. 7 listopada 2013 roku, a także ustalił, że niezdolność do pracy nie powstała przed 8 sierpnia 2006r.

Orzeczenie to zostało jej doręczone pocztą w dniu 6 lutego 2014 roku. Przedmiotowe orzeczenie zawiera pouczenie w przedmiocie przysługującego badanej prawa do wniesienia sprzeciwu do Komisji Lekarskiej ZUS, właściwej ze względu na miejsce zamieszkania, w terminie 14 dni od dnia doręczenia orzeczenia. Odwołująca nie złożyła sprzeciwu

od orzeczenia Lekarza Orzecznika Oddziału tak, więc nie wyczerpała dwuinstancyjnego trybu orzekania w przedmiocie niezdolności do pracy przed organem rentowym.

W odwołaniu od decyzji ZUS odwołująca nie wskazuje nowych okoliczności dotyczących niezdolności do pracy po dniu wydania orzeczenia przez Lekarza Orzecznika, które miałyby wpływ na zmianę orzeczenia oraz ponowne rozpoznanie sprawy na podstawie art. 477⁹ § 2¹ kpc. ponosząc jedynie, że niezdolność do pracy powstała już wcześniej bowiem leczy się od 1991 roku, a więc od 18 – tego roku życia, a nie jak ustalił Lekarz Orzecznik powstała po 2006r.

Powyższe przesądza, iż odwołanie od zaskarżonej decyzji wypełnia przesłanki z art. 477⁹ § 3¹ kpc. odwołująca bowiem nie wniosła w ustawowym terminie sprzeciwu od orzeczenia Lekarza Orzecznika, a odwołanie od wydanej w wyniku przedmiotowego orzeczenia decyzji oparte jest wyłącznie na zarzutach dotyczących przedmiotowego orzeczenia. Podkreślić należy, że odwołująca powinna rozważyć wniesienie sprzeciwu od orzeczenia lekarza orzecznika z dnia 4 lutego 2014 roku wraz z wnioskiem o przywrócenie terminu do jego wniesienia, co ZUS zauważył w odpowiedzi na odwołanie.

Mając powyższe na względzie Sąd orzekł jak w sentencji, na podstawie powołanych przepisów.